

man vil være fuldt omhyggelig for at skaffe den dens Ret, men heller ikke mere, thi det vilde være en Forurettelse imod det øvrige Land. Man maa veie de forskjellige Betragtninger imod hinanden for at se at finde det Rette. Jeg antager derfor, at man kan gaa til denne Sag uden Lidenstaa, og forinden ganske rolig veie Grunde imod Grunde. Jeg vil sige, at jeg for mit Bedkommende helst vil gaa ud fra det til Grund Liggende, fra Valgfretsfordelingen, som den var, da Grundloven blev givet, det er egentlig mit Standpunkt. Personlig kan jeg sympatisere med den ærede Ministers Forslag, og jeg kan ikke Andet end erkjende, at naar jeg skulde have noget af de tre Forslag, der have foreligget, vel at mærke, jeg beder understreget, naar jeg skulde have noget af disse tre, vilde jeg foretrække det, der er forelagt af den ærede Indenrigsminister, som det, der gjør det mindste Indgreb. Thi jeg har en vis Afky for disse store Omkalfatringer af Kredse. Man maa nemlig erindre, at enhver Kreds har sin Historie. Der gives jo endogsaa Kredse, som have haft en og samme Rigsdagsmand siden 1849. Disse Daand vil jeg nødig være med til at overføre mere end høist nødvendig. Men som sagt, mit Grundstandpunkt er Grundloven af 1849 eller rettere Valgloven og Valgfretsinddelingen, som da blev givet. Dette Forhold maa jeg gaa ud fra. Det er egentlig mit Grundstandpunkt, og et Forslag, som jeg til Slutning skal komme til at give min Stemme, maa være i nær Overensstemmelse med den Rante, som laa til Grund for Valgfretsinddelingen i 1849. Ærede Medlemmer, der have fysiske sig med disse Sager, ville vistnok have i Erindring, at i den grundlovgivende Rigsdag løb Forslaget til denne Grundlovsparagraf paa, at der skulde være een Repræsentant for et Distrikt af 12,000 Mennesker; man lagde altsaa Hovedvægten paa Distriktets Størrelse. Det blev imidlertid forandret og kom til at lyde saaledes, som der nu staar i Grundlovens § 32, kun med den Forskjel, at der blev sat 14,000 Mennesker istedetfor nu 16,000. Det kom da til at hedde, at Antallet af Folkethingsmand skal omrent være efter Forholdet af 1 Medlem til 16,000 Indbyggere. Man lagde altsaa ikke mere Hovedvægten paa Distriktens Størrelse, men paa, at Forholdet skulde være een Repræsentant for hvert 16,000 Mennesker. Det er bekendt, at der var andre Forhold, man tog med i Betragtning end Distriktens Størrelse ved den endelige Fordeling af Folkethingskredse; man tog Hensyn til de geografiske Forhold, Hensyn til Valgertallet og til den større eller mindre Lethed, med Hensyn til hvilken de Paagældende kunde komme til Valgstedet. Det var Altsammen Hensyn, man tog paa den grundlovgivende Rigsdag, og derfor kom man til det Resultat, at Sylland skulde have 45 Repræsentanter, Sjælland med de øvrige Der 46 eller,

naar Kjøbenhavn regnedes med, 55. Det var det Forhold, man kom til i den grundlovgivende Rigsdag. Ser man nu efter Folketallet den Gang — den sidste Folketælling var foregaaet 1845 — var der een Folkethingsmand i Sylland for hver 12,000 Mennesker, hvorimod een for lidt over 14,000 Mennesker i Øriget, om jeg saa maa udtrykke mig; med andre Ord, man stillede Forholdet saaledes, at 6 Syder skulde være lig 7 Øboere, idet man gik ud fra det Forhold, at Sylland var meget mere udstrakt, hvorved altsaa Valgerne havde vanskeligere ved at komme til Valgstedet, og man gik endvidere ud fra, at der var Udsigt til en større Tiltagen af Befolkningen. Man var fremdeles opmærksom paa, at i Kjøbenhavn var Valgertallet forholdsvis ikke saa stort i Forhold til Indbyggertallet som i Landsdistrikterne. Det var altsaa disse Forhold, man tog i Betragtning og kom til det Resultat, at Fordelingen skulde være 55 Rigsdagsmænd for Derne og 45 for Sylland, og det Forhold, der dengang blev fastslaaet, er omrent bevaret siden. Der har været lidt Af- og Tilgang, men Forholdet er, som sagt, i det Væsentlige uforandret, idet der nu kun er henholdsvis 57 og 45. Nu er Spørgsmaalet det, hvorledes vil det oprindelige Forhold, Forholdet mellem 6 og 7, blive bevaret efter det Forslag, der er forelagt. I saa Henseende har jeg gjort mig den Uleilighed at gennemgaa det statistiske Materiale, som er blevet omdelt til os, og det undrer mig derfor ikke, at den ærede Chef for det statistiske Bureau strax gjorde mig opmærksom paa, at Sylland efter hans Opfattelse var noget forurettet. Det forekommer mig rigtignok ikke, at han gik vidt nok i sine Betragtninger, men det kan jo være en Skjønssag. Han har i ethvert Fald gjort opmærksom paa, at Sylland er noget forurettet. Jeg vil nu forresten sige, at ikke alene Sylland vil blive noget forurettet, men Forholdet vil i det Hele blive noget forrykket ved den Fordeling, der er foreslaaet af den ærede Minister, og det tror jeg at kunne godtgjøre. Jeg beder altsaa erindret, at Forholdet af den grundlovgivende Rigsdag er sat til 12,000 eller noget over 12,000 og 14,000, og det var dermed slaaet fast, at Sylland som Følge heraf skulde have en noget større Repræsentation. Nu vil Forholdet blive det, at Sylland vil faae 46 Repræsentanter og Kjøbenhavn, Sjælland med de øvrige Der 61. Dividerer man nu dette ind i det Folketal, de forskjellige Landsdele have, kommer man til det ret mærkelige Resultat, at Øboerne ville faae en Repræsentant for hver 18,048 Mennesker, og Sylland en Repræsentant for hver 18,880. Vi vende altsaa akkurat Forholdet om nu, thi Forholdet, som man gik ud fra i den grundlovgivende Rigsdag, var det, at Sylland af Hensyn til sin spredte Befolkning og maatte ogsaa, og det synes endnu at være Tilfældet, i Betragtning af sit større